

SLOVNÍČEK VYJMENOVÁČEK

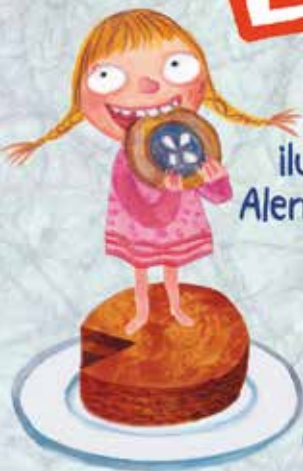

LY

JAN-MICHAL
MLEZIVA

triton

ilustrace
Alena Schulz

39

SLYŠET

uslyšet, vyslyšet,
slyšitelný, slýchat,
vyslýchat,
nedoslýchat,
nedoslýchavý

MLÝN

mlýnek,
mlýnice, mlynář,
mlynářka,
mlynářský

BLÝSKAT SE

blýsknout se,
zablýsknout
se, blýskavice,
blýskavý, blyštit se

POLYKAT

polykač, zalykat se,
vzlykat, vzlyknout,
vzlyk, vzlykot

PLYNOUT

uplynout, rozplynout,
splynout, vplynout,
vyplyvat, splývat,
rozplývat se, oplývat, plynulý, plyn,
plynný, plynový, plynárna, plynárenský,
plynoměr, plynojem, plynatý,
plynatost, svítiplyn, zaplynovat, plynovod

PLÝTVAT

vyplýtvat,
vyplýtvaný

LYŽE

lyžovat, lyžař,
lyžařský

LYSÝ

lysina, olysat,
olyšalý, lyska

LÝTKO

lýtkový

LÝKO

lýčí, lýkový,
lýkovec,
lýkožrout

PELYNĚK

pelyňkový

Fuj!

PLYŠ

plyšový,
plyšák

PLYTKÝ

SLYNOU

Čím
slyneš ?

Co?

VLYS

MLÝNEK NA KÁVU

U babičky v kuchyni
stojí **mlýnek** na skříní.

O prázdninách přijde vhod,
s bratrancem vždy o závod
nameleme, než jdeme spát,
tucet zrněk nadvokrát.

Ráno z **mlýnku** káva zmizí.

Přes den je nám **mlýnek** cizí,
ale večer, však už víte,
hrkot **mlýnku** uslyšíte.

POSLYŠTE

Naše paní učitelka říká každému „**poslyš**“. Někdy k tomu přidá i jméno, takže můžeme **slyšet** třeba „**Poslyš**, Pepíku!“ anebo „**Poslyš**, Mařenko!“ Proč to své „**poslyš**“ stále říká, skutečně netuším. Vždyť všichni dobře **slyšíme**, takže nás není třeba znovu a znovu ponoukat, abychom **slyšeli**. Nevím o nikom, kdo by se z naší třídy léčil se sluchem či byl **nedoslýchavý**. Přitom paní učitelka často připomíná: „**Poslyšte**, ve třídě musí být takové ticho, že musí být **slyšet** spadnout špendlík.“ A to taky je. Nedávno vypadla paní učitelce z ruky krabička špendlíků. To byla rána. Všech dvě stě špendlíků jsme všichni velmi dobře **slyšeli**. Eliška, co sedí přede mnou, dokonce poskočila na židli, když **uslyšela** těch dvě stě špendlíků spadnout na zem.

Když tak nad tím přemýšlím, tak mám dojem, že dospělí někdy říkají něco, co nedává smysl. Od své mámy například **slýchávám**: „Já tě roztrhnu jak hada.“ Jenže moc dobře vím, že by mi nikdy neublížila. A už vůbec ne tímto podivným způsobem. Určitě jste taky už **slyšeli** od dospělých nějaký takový nesmysl. Proč ale takové nesmysly vypouštějí z úst, tak to tedy vůbec nevím. Možná na to přijdu, až zase nějaký **uslyším**.

ZALYKAVÉ BATOLE

Sousedovic Janička

zalyká se celičká.

Nejdřív to byl slabý **vzlyk**

a za malý okamžik

ozývá se **vzlykot** – děs,

že rozštěkal se i náš pes.

Štěkot, **vzlykot**, dům se chvěje,

všichni víme, co se děje.

Vzlyk se v **polykání** změní,

jen co dojde na krmení.

STONOHÁ LYŽAŘKA

Jednu **lyži**, druhou **lyži**,
třetí, čtvrtou, pátou **lyži**,
další, další, ach, bolí v kříži.

Obout tam a potom tuhle,
v mrazu jde to ale ztuhle,
nejdřív pravou, potom levou,
nohy v **lyžích** brzy zebou.

Po hodině snad
sté vázání klap
a **lyžařka** se stem **lyží**
k sjezdovce se hrdě blíží.

A najednou hup,
dolů z kopce šup,
stonožku mrak sněhu halí,
lyžaři jen oči valí.

